

Sygn. akt II Ca 1477/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Elżbieta Ciesielska**

Protokolant: st. prot. sąd. Iwona Cierpikowska

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2015 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w W.

przeciwko B. Ś.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 15 września 2014 r., sygn. VII C 402/14

oddala apelację i zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w W. na rzecz B. Ś. kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

II Ca 1477/14

UZASADNIENIE

(...) Sp. z o.o. w W. domagała się zasądzenia od B. Ś. kwoty 1 761,9 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z tytułu niewywiązania się przez pozwanego z umowy o świadczenie usług edukacyjnych o których mowa w ustawie o szkolnictwie wyższym z 1990r. , jaką pozwany zawarł z poprzednikiem prawnym powoda. Nadto domagał się zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu.

W sprzeciwie od wydanego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia z powołaniem się na przepis art. 751 pkt. 2 k.c.

Wyrokiem z dnia 15 września 2014r. Sąd Rejonowy w Kielcach oddalił powództwo oraz zasądził od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz B. Ś. kwotę 617zł. tytułem kosztów procesu.

Powyższy wyrok zaskarżył powód w całości zarzucając mu: 1. Obrazę prawa materialnego w postaci:

- art. 750 k.c. poprzez jego błędną wykładnię wyrażającą się w przyjęciu, że umowa o świadczenie usług edukacyjnych przez uczelnię wyższą stanowi umowę nienazwaną, przez co do tego stosunku prawnego należy stosować przepisy o zleceniu, podczas gdy w ramach reżimu szkolnictwa wyższego wykształcił się nowy typ umowy nazwanej i do stosunku

prawnego pomiędzy uczelnią wyższą, a studentem stosuje się przepisy ustawy o szkolnictwie wyższym z 1990r., nie zaś przepisy o zleceniu;

- art. 751 pkt. 2 k.c. w zw. z par. 10 załącznika do rozporządzenia Prezesa RM z 20 czerwca 2002r. w sprawie zasad techniki prawodawczej, poprzez ich błędną, rozszerzającą wykładnię wyrażającą się w: a) zakwalifikowaniu roszczeń z tytułu nauki, podczas gdy są to roszczenia z tytułu kształcenia studentów, o których stanowi Ustawa o szkolnictwie wyższym, natomiast dyrektywy wykładni językowej i zasady techniki prawodawczej nakazują przyjmować, iż „do oznaczenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń, a różnych pojęć nie oznacza się tymi samymi określeniami”, przez co Sąd dokonał wykładni rozszerzającej przepisu art. 751 pkt. 2 k.c.; b) przyjęciu, iż pojęcie „nauka” funkcjonujące na gruncie Ustawy o szkolnictwie wyższym z 1990r. i innych ustaw reżimu prawnego szkolnictwa wyższego jest tożsame z ogólnym pojęciem „nauka” użytym w przepisie art. 751 pkt. 2 k.c., podczas gdy ustawodawca zarówno w ustawie z 1990r., jak i w innych aktach prawnych reżimu szkolnictwa wyższego zdefiniował swoiste i autonomiczne pojęcie „nauka” (choćby w słowniczku pojęć ustawowych z art. 2 ust. 2 pkt. 1 ustawy z 1990r.), a więc nadał temu pojęciu znaczenie szczególne w stosunku do ogólnego sformułowania zawartego w art. 751 pkt. 2 k.c.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 1 761,90zł. wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, z tym, że za II instancję w wysokości czterokrotności stawki minimalnej określonej w par. 13 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. z uwagi na duży nakład pracy pełnomocnika. Jednocześnie apelujący wniósł o rozpatrzenie możliwości skierowania do Trybunału Konstytucyjnego zapytania prawnego o zgodność z Konstytucją RP przepisu art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, a to na podstawie art. 193 Konstytucji RP.

SĄD OKRĘGOWY ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE:

Apelacja nie jest zasadna, i jako taka nie mogła być uwzględniona. W niniejszym przypadku umowa o studiowanie pomiędzy pozwanym a Wyższą Szkołą (...)im. prof. E. L.poprzednika prawnego powoda została zawarta w dniu 8 września 2003r., a więc pod rządami przepisów ustawy z dnia 12 września 1990r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385 ze zm.). W tej zatem sytuacji niewątpliwie zarówno samą umowę jak i skutki tej umowy, należy oceniać w świetle uregulowań zawartych w tej właśnie ustawie, która nie zawiera regulacji dotyczących warunków takiej umowy, a przede wszystkim nie regulowała kwestii odpłatności za studia. W związku z powyższym, w ocenie Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, iż do umowy, z której powód wywodzi swoje roszczenie, ma zastosowanie przepis art. 750 .k.c., stosownie do którego do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu, w tym art. 751 pkt. 2 k.p.c., zgodnie z którym roszczenia z tytułu nauki, jeżeli przysługują osobom trudniącym się zawodowo takim czynnościami przedawniają się z upływem dwóch lat. W tym miejscu podkreślić należy, iż Sąd II instancji nie podzielił wywodów apelującego, wskazujących na wadliwe rozumienie przez Sąd Rejonowy pojęcia „nauki”, zawartego w ustawie o szkolnictwie wyższym z 1990r. określonego jako kształcenie studentów przez utożsamienie tego pojęcia z pojęciem „nauki” o jakim mowa w art. 751 pkt. 2 k.c. Negując te wywody, nie znajdujące w ocenie Sądu Okręgowego usprawiedliwienia w przywołanej regulacji prawnej, wystarczy przywołać opis znaczenie słowa „kształcenie” zawarty w Wielkim Słowniku Języka Polskiego pod redakcją E. P., (...) Wydawnictwo (...)2008r. : „kształcić – uczyć kogoś, przekazywać mu pewien zasób wiedzy”, lub w (...)pod redakcją M. T., (...) Wydawnictwo (...)2008r. : „kształcić – szkolić, uczyć, nauczać, przyuczać”, a także podkreślić, że przepis art. 751 pkt. 2 ” nie wyłącza spod wskazanej w nim regulacji nauczania jakiegokolwiek szczebla, a w szczególności nauczania studentów. W świetle tych zapisów nie sposób zatem podzielić zarzutu apelacji, iż uznanie roszczenia z tytułu kształcenia tj. nauczania studentów za roszczenie tożsame ze wskazanym w art. 751pkt. 2 k.c. roszczeniem z tytułu nauki, było naruszeniem przez Sąd Rejonowy przepisów prawa materialnego w postaci art. 751 pkt. 2 w zw. z art. 750 k.c. Wobec powyższego zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powoda podniesiony przez pozwanego prawidłowo został uznany przez Sąd Rejonowy za skuteczny w świetle art. 117 par. 2

k.c. w zw. z art. 751 pkt. 2 k.c. i art. 750 k.c., zważywszy na fakt, iż dochodzone w przedmiotowej sprawie świadczenie dotyczy okresu od lipca do września 2004r.

Na zakończenie rozważań zaznaczyć należy, iż z uwagi na fakt, że umowa, na której powód opiera swoje żądanie zawarta była pod rządami ustawy o szkolnictwie wyższym z 1990r. a dochodzone świadczenia dotyczą okresu od lipca do września 2004r. , a zatem gdy nie obowiązywała ustawa z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym, to niezasadnym byłoby kierowanie w przedmiotowej sprawie zapytania do Trybunału Konstytucyjnego o zgodność z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisu art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy- Prawo o szkolnictwie (z 27 lipca 2007r.) wyższym oraz innych ustaw (Dz. U. z 2014r., poz. 1198) . Ponieważ Sąd Okręgowy rozpoznający apelację nie miał wątpliwości, iż dla rozstrzygnięcia sprawy nie ma znaczenia regulacja zawarta w ustawie z dnia 27 lipca 2005r. o szkolnictwie wyższym , to wbrew sugestii apelującego nie dostrzegł także potrzeby skierowania pytania do Sądu Najwyższego, czy retroaktywny, intertemporalny przepis art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 160a ust.7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 27 lipca 2005r. dotyczy także umów o odpłatność za studia zawartych pod rządami ustawy o szkolnictwie wyższym z 12 września 1990r. i jaki jest w związku z tym termin przedawnienia roszczeń o zapłatę czesnego na podstawie umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z 27 lipca 2005r. Jak bowiem jednoznacznie wynika z art. 1 wskazanej ustawy z dnia 11 lipca 2014r. wprowadza ona zmiany w ustawie z dnia 27 lipca 2005r. , nie zaś w ustawie z dnia 12 września 1990r.

Reasumując powyższe rozważania, Sąd Okręgowy stwierdził , iż zaskarżony wyrok odpowiada prawu, a apelacja jako niezasadna podlega oddaleniu, o czym orzekł na podstawie art. 385 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego oparte zostało na podstawie art. 108 par. 1 k.p.c. w zw. z art. 98 par. 1 i 3 k.p.c. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie radcy prawnego udzielającego pomocy prawnej pozwanemu również na etapie postępowania odwoławczego, którego wysokość została ustalona stosownie do par. 13 ust. 1 pkt. 1 w zw. z par. 6pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

/SSO. E. Ciesielska/